

Vinterland

Ulf Lundell

Jag vaknar upp
Jag har pengarna på bordet
Jag är ren
Har ingenting i blodet
Mer än den här hungern
Efter din andedräkt
Som ryker upp mellan dom svarta
träden där ljuset är släckt

Där lyktor glimmar
Där snön ligger tjock
Där det är tyst som i himlen
Där vi går i samma rock
Den knirrande knarrande vägen fram
I ett vinterland
I ett vinterland

Du har honung
på din underläpp
Nu stiger du upp som en sol
ur det här mörkrets grepp
ditt té är hett
och ditt blod är varmt
jag såg ditt ansikte glida förbi
i ett moln med silverkant

Och nu är luften full av
Tusen tusen kristaller
Som glittrar i lyktorna
När dom sakta faller
På den knirrande knarrande vägen fram
I ett vinterland
I ett vinterland

Det är nåt vi har glömt
Nåt som föll av längs vägen,
Nåt glas som aldrig blev tömt
En sång som aldrig blev sjungen till slut
Ett hus som aldrig blev byggt
En ängel i snön
Som aldrig fick vingar och flykt

Ut ur stan
Bort från slasket och sorgerna.
Bort från TV och tidningar och terror
Och trängseln på torgena
Här står en gran
Den har stått här i hundra år
Full av snö
I sitt gröna doftande hår

Det är bara skogen som vet att
Vi har en kärleksaffär
Ingen som vet vad vi gör här
Ingen som vet vart det bär
Den knirrande knarrande vägen fram
I ett vinterland

I ett vinterland